

[Hartvig Frisch.]

hvor vi kunde sige med Hensyn til en Række Produktpriser, at de nu laa saa meget bedre i Sammenligning med 1932, kom disse Omstændigheder, jeg her har nævnt, som et haardt Slag for det danske Landbrug. Man vil erindre, at Regeringen allerede lige efter Januar gennemførte Ændringer i Kornloven vedrørende Majsprisen, gennemførte Loven om Saasæd, Loven om Rentetilskud, der var Regeringens første Foranstaltning imod denne Lavkonjunktur, som i ganske særlig Grad paa Grund af Kornprisernes Stigning ramte det mindre Landbrug. Og dertil er nu kommet, hvad jeg ikke behøver at gaa nøjere ind paa, da vi lige har debatteret det, Lovforslag vedrørende Mejeriprodukter og Henstand for Juni Termin.

Jeg vil gerne nævne, hvorledes dette Forslag vedrørende Mejeriprodukterne blev modtaget i Venstrepresen. Jeg staar her med et Udklip af „Frederiksborg Amts Avis“. Under Overskriften: „Daarlig Madding“ bringer dette Blad en Artikel, hvori der om Forslaget udtales — jeg beder om Tilladelse til at citere —: „Tænk paa, at 1 Pund Smør er billigere nu end før Krigen, men hvis det blot skal sættes lidt op, kan Ministeriet ikke tænke sig, at det kan foregaa paa anden Maade end ved, i Hovedsagen af Statskassen, at betale en Almisse til Landbruget af 20 Kr. pr. Ko, formentlig indkrævet gennem en ny Skat til de mange andre Skatter.“

Naar man nu erindrer, at man netop af Hensyn til Afsetningen af dette Produkt, Smørret, og for ikke at trykke det paa det hjemlige Marked er nødt til at yde Støtten paa den Maade, saa synes jeg, det er en mærkelig Agitation at føre at kalde dette Statstilskud en Almisse. Man maa jo ogsaa tage i Betragtning, at de Forslag, der ellers maatte blive Tale om, naar man konsekvent vilde gaa i Gang med det, var — hvad de Konservative maaske vilde juble over — Forslag om Forhøjelse af Margarineprisen, Blanding af Margarine, eller hvad der i øvrigt kan anføres, og naar man nu ved, at den meget store Del af Landbrugerne er Forbrugere af Margarine, og man saaledes vilde lægge Byrden paa det Erhverv, der skulde lattes — ja, saa synes jeg nok, man maa sige, at denne Artikel om „Maddingen“ er et typisk Eksempel paa, hvor langt Venstredemokratiet er kommet ud.

Jeg vil gerne opfordre Arbejderne i dette Land til at se med Overbærenhed paa disse giftige Angreb. Det er jo for en stor Del Arbejderne, der skal bære Byrden ved

Statsindgreb. Det kan koste lidt Anstren- gelse at lade være med at blive gal i Hovedet over den Maade, hvorpaa saadanne Forslag modtages fra Bondeside, men det er vigtigere for Arbejderne at komme til Forstaaelse af Bøndernes Vilkaar end at lytte efter alle disse Angreb. Jeg vil i hvert Fald udtale det Ønske, at der i alle den socialdemokratiske Ungdoms Lokaler maa blive ophængt Diagrammer, hvor man Uge for Uge eller Maaned for Maaned kan følge Ud- viklingen af Flæskepris, Smørpris og Æg- pris og samtidig Udviklingen af Arbejds- løsheden. Led vore unge Arbejdere ind paa et Studium af, hvorledes dette forholder sig! Sandheden er nemlig, at i det lange Løb vil Arbejdsløshedsspørgsmaalet kun kunne løses, naar man naar til en ordentlig Beskæftigelse i Landbruget.

Det har glædet mig meget, da denne Lov blev gennemført, at se et Indlæg i „Social-Demokraten“ fra en ung Arbejder — med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere lidt deraf. Vedkommende siger, at man ved i disse Kredse alt for lidt om Landbrugets økonomiske Forhold, og han skriver saa: „Her er det jo saadan, at vi i langt de fleste Tilfælde ikke er rigtigt med. Der tales om de Kriser, der ryster Landbru- get, der tales om Lovforslag og Foranstalt- ninger, der skal føres ud i Livet, men selv om vi er godt med paa saa mange Omraader og her bl. a. i vore Studiekredse har faaet mangan god og solid Viden om mange Ting, tror jeg, jeg har Ret, naar jeg siger, at om de landlige Spørgsmaal ved vi ikke nok.“

Det glæder mig, at der fra ung social- demokratisk Side kommer et Indlæg med en saadan Appel. Trods Venstrepresens Giftigheder, trods den fuldkomne Usaglighed, hvormed disse Spørgsmaal behandles, er det jo nemlig et af Øjeblikkets vigtigste Spørgsmaal at faa et Samarbejde i Stand mellem Arbejder og Bonde, idet det er det eneste, der kan føre til en Løsning af disse for vort Land saa kritiske Spørgsmaal. Det er ikke nogen tom Talemaade, at det er det, det drejer sig om. Det, den højt- ærede Landbrugsminister var inde paa, da han vedrørende Smørloven udtalte, at det vigtigste i Sommer vilde blive Udarbejdelse af Forslag til en Gældsordning, rørte ved det, der er Hemmeligheden ogsaa i dette Samarbejde mellem Arbejder og Bonde.

Det lykkedes jo nemlig Kapitalen i forrige Omgang, da vi havde hele Debatten om Konvertering, at slippe fri, fuldkommen fri ved Venstres Hjælp; men nu, da vi gaar til det igen — og det er nødvendigt —, skal Kapitalen ikke slippe, og det vil sandsyn-